Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
MELCHIOR WATHELET
prezentate la 30 mai 2017[1]

Cauza C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
împotriva

Comisiei Europene

„Recurs – Ajutoare de stat – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Serviciu public de radiodifuziune – Măsuri luate de autoritățile daneze în privința furnizorului de radiodifuziune danez TV2/Danmark – Noțiunea «ajutoare acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat» – Hotărârea Altmark”

1. Prin recursul formulat, TV2/Danmark A/S (denumită în continuare „TV2 A/S”) solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene TV2/Danmark/Comisia[2], prin care acesta, pe de o parte, a anulat Decizia 2011/839/UE a Comisiei[3], în măsura în care Comisia Europeană a considerat că veniturile din publicitate aferente anului 1995 și anului 1996 transferate către TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat, și, pe de altă parte, a respins în rest acțiunea sa (TV2 A/S este o societate de radiodifuziune daneză, organizată sub forma unei societăți pe acțiuni și care a fost creată în scopul de a înlocui, cu efect contabil și fiscal de la 1 ianuarie 2003, întreprinderea de stat autonomă TV2/Danmark, denumită în continuare „TV2”). Această cauză are legătură cu cauzele C-656/15 P și C-656/15 P, care se referă de asemenea la recursurile declarate împotriva hotărârii atacate și în care concluziile noastre sunt pronunțate tot la această dată. De asemenea, este similară cauzei în care s-a pronunțat recent Hotărârea din 8 martie 2017, Viasat Broadcasting UK/Comisia (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Situația de fapt în litigiu

2. În măsura în care faptele aflate la originea acestei cauze sunt identice cu cele aflate la originea cauzei C-656/15 P, facem trimitere la punctele 2-15 din Concluziile noastre prezentate în cauza respectivă, pronunțate tot la această dată.

II. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

3. Pentru aceleași motive, facem trimitere la punctele 16-19 din Concluziile noastre prezentate în cauza C-656/15 P.

1 Limba originală: franceza.

2 Hotărârea din 24 septembrie 2015 (T-674/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:684).

3 Decizia din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark (JO 2011, L 340, p. 1, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

III. Cu privire la recurs

4. În susținerea recursului formulat, TV2 A/S invocă două motive referitoare, pe de o parte, la interpretarea și aplicarea celei de a patra condiții stabilite de Curte în Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, denumită în continuare „Hotărârea Altmark”, EU:C:2003:415, condițiile stabilite de Curte în această hotărâre fiind denumite în continuare „condițiile Altmark”), și, pe de altă parte, la calificarea resurselor obținute din taxa pe care TV2 o plătea posturilor sale regionale.

5. Conform articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Curtea a statuat că este suficient informată în urma procedurii scrise și că, prin urmare, o ședință de audiere a pledoariilor nu este necesară.

A. Cu privire la primul motiv (a patra condiție Altmark)

1. Rezumatul argumentelor părților

6. TV2 A/S susține că, respingând capătul de cerere principal al acțiunii sale, în temeiul unei interpretări și al unei aplicări eronate a celei de a patra condiții Altmark, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

7. TV2 A/S consideră în special că, având în vedere natura specială a misiunii de serviciu public a TV2 și aplicarea retroactivă a condițiilor Altmark, Tribunalul ar fi trebuit nu să procedeze la o interpretare și o aplicare strict literală a celei de a patra condiție Altmark, ci să se limiteze să verifice dacă, în speță, obiectivul său era atins.

8. Astfel, potrivit TV2 A/S, aplicarea realizată de către Tribunal este imposibilă din moment ce sectorul de activitate al TV2 este lipsit de o dimensiune concurențială și comercială și, prin urmare, nu există o „întreprindere de referință” cu care ar putea fi efectuată comparația impusă de condiția amintită.

9. În consecință, TV2 A/S consideră că Tribunalul ar fi trebuit să aplice cea de a patra condiție Altmark, având în vedere obiectivul acesteia [4], și să constate că, ținând seama de controlul conturilor TV2 efectuat de Rigsrevisionen (Curtea de Conturi, Danemarca), acest obiectiv a fost atins și, în consecință, această condiție era îndeplinită.

10. TV2 A/S adaugă că teza sa este întărită de circumstanța că, în speță, condițiile Altmark au fost aplicate în mod retroactiv, precum și de atingerea adusă securității juridice care rezultă de aici.

11. Regatul Danemarcei este de acord cu argumentele invocate de TV2 A/S în susținerea recursului.

12. Comisia și Viasat Broadcasting UK Ltd (denumită în continuare „Viasat”) contestă admisibilitatea acestui motiv formulat de TV2 A/S și consideră că este, în orice caz, nefondat.

13. În memoriul în replică, TV2 A/S contestă argumentele Comisiei și ale Viasat care pun în discuție admisibilitatea acestui motiv, subliniind în esență că argumentele sale pun în discuție numeroase chestiuni de drept.

4 Pentru TV2 A/S, ar fi suficient în esență, pentru ca cea de a patra condiție Altmark să fie îndeplinită, ca compensarea pentru prestații de serviciu public să fie utilizată în mod eficace, astfel încât misiunea de serviciu public să fie îndeplinită cât mai bine la costul cel mai puțin ridicat posibil.

14. În memoriul în duplică, Regatul Danemarcei susține că chestiunea referitoare la modul în care trebuie interpretată și aplicată cea de a patra condiție Altmark este o chestiune de drept, iar aprecierile Tribunalului cu privire la această problemă constituie aprecieri juridice care pot face obiectul unui control efectuat de Curte în cadrul unui recurs.

2. Apreciere

a) Cu privire la admisibilitate

15. Suntem de acord cu Comisia și cu Viasat în sensul că argumentele invocate de TV2 A/S au drept scop să determine Curtea să efectueze o nouă apreciere a faptelor, astfel cum au fost stabilite de Tribunal. Astfel, TV2 A/S nu invocă un singur argument autonom întemeiat pe erori de drept săvârșite de Tribunal. Deși există câteva argumente cu privire la chestiuni de drept, acestea din urmă nu pot fi separate de critica pe care TV2 A/S o întemeiază pe o interpretare eronată a dreptului danez de către Tribunal, ceea ce este de asemenea o chestiune de fapt [5].

16. În plus, TV2 A/S nu invocă o denaturare vădită a faptelor de către Tribunal. De altfel, în acest caz, ar mai reveni TV2 A/S sarcina de a demonstra că, în cazul în care Tribunalul nu ar fi denaturat faptele (*quod non*), soluția litigiului ar fi fost diferită, ceea ce TV2 A/S nu a demonstrat.

17. Pe de altă parte, astfel cum arată Viasat, recursul prezintă doar critici foarte generale ale hotărârii atacate. De asemenea, recursul formulat de TV2 A/S nu prezintă argumente noi, ci constă mai degrabă în esență în trimiterea la argumente prezentate deja în fața Tribunalului, pe care acesta din urmă le-a examinat cu atenție înainte de a le respinge.

18. Mai abordăm câteva puncte într-un mod mai exact.

1) Cu privire la aplicarea celei de a patra condiții Altmark ținând seama de obiectivul acesteia

19. Tribunalul a statuat în hotărârea atacată (punctul 70) că „nu se poate admite că sectorul radiodifuziunii nu beneficiază de o dimensiune concurențială și comercială”, ceea ce TV2 A/S contestă pentru a putea susține că nu ar fi posibil să identifice o întreprindere de referință cu care ar putea fi comparate costurile rezultate din serviciul public pe care l-ar asigura, fapt care ar conduce la neaplicarea celei de a patra condiții Altmark în conformitate cu modul său de redactare.

20. Observăm de la bun început că problema dacă există o întreprindere medie, bine administrată și dotată adecvat, cu care costurile TV2 ar putea fi comparate este o problemă care privește faptele cauzei care, în acest sens, sunt excluse de la controlul Curții, nefiind invocată nicio denaturare a probelor, iar TV2 A/S nemenționând nicio eroare de drept în argumentația sa.

21. Adăugăm că, la punctele 51-73 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat cu atenție argumentația TV2 A/S pentru a respinge printr-o motivare foarte dezvoltată teza potrivit căreia cea de a patra condiție Altmark trebuia să facă obiectul unei aplicări adaptate într-o cauză precum aceasta, arătând în mod explicit, la punctul 119 din hotărârea atacată, că era posibil să se identifice o întreprindere medie, bine administrată și dotată corespunzător cu care costurile TV2 A/S ar putea fi comparate și a respins argumentele TV2 A/S potrivit cărora nu ar fi posibil să se identifice o asemenea întreprindere.

5 Faptul că argumentele formulate de TV2 A/S se întemeiază în principal pe declarațiile și pe explicațiile sale cu privire la faptele cauzei apare într-un mod deosebit de clar la punctele 27-48, 54-62 și 85-111 din recurs. În ceea ce privește argumentele TV2 A/S întemeiate pe dreptul danez, a se vedea de asemenea punctul 68 din prezentele concluzii.

22. Or, TV2 A/S nu contestă aceste puncte în recursul formulat și reiterează imposibilitatea de a efectua o comparație cu celelalte întreprinderi comerciale.

2) Cu privire la caracterul insuficient al controlului efectuat de Curtea de Conturi

23. TV2 A/S mai susține că Tribunalul ar fi trebuit să constate că controlul permanent exercitat de Curtea de Conturi pentru a verifica dacă TV2 era o întreprindere bine administrată pe plan economic era suficient pentru a garanta respectarea finalității fundamentale a celei de a patra condiții Altmark.

24. Cu toate acestea, Tribunalul a concluzionat, în urma unei analize a elementelor de probă prezentate în speță, astfel cum au fost expuse în decizia în litigiu și prezentate Tribunalului în cadrul procedurii, că, „[î]n orice caz", nici argumentele invocate de reclamantă cu privire la controlul *a posteriori* cu privire la TV2 „nu rezistă unei analize mai detaliate".

25. În consecință, astfel cum arată Comisia, chiar presupunând că a fost necesar să nu se aplice cea de a patra condiție Altmark în conformitate cu modul său de redactare în speță, dar că, în schimb, a trebuit să se efectueze o interpretare a dispoziției întemeiată pe finalitatea acesteia, este vorba în orice caz despre o problemă care privește situația de fapt din cauză și, prin urmare, este exclusă de la controlul Curții.

26. Trebuie să se observe că, în cauză, TV2 A/S nu a invocat denaturarea de către Tribunal a probelor care figurează în dosar, nici nu a precizat probele care ar fi fost denaturate eventual de către Tribunal și nici, de altfel, nu a demonstrat existența unor erori în examinarea Tribunalului care l-ar fi putut determina să denatureze probele care figurează în dosar.

3) Dacă există argumente de drept, acestea sunt oricum inoperante

27. În fața Tribunalului, în susținerea cererilor sale de anulare a deciziei în litigiu, TV2 A/S a invocat în același timp o eroare de drept a Comisiei (în măsura în care aceasta a utilizat, după cum se pretinde, o încadrare juridică eronată în cadrul celei de a patra condiții Altmark) și erori ale Comisiei la constatarea faptelor cauzei.

28. Respingerea de către Tribunal a motivelor formulate de reclamantă s-a efectuat în două „etape". Tribunalul a arătat, mai întâi, că Comisia a aplicat criteriul juridic corespunzător (și anume deplina aplicare a celei de a patra condiții Altmark). Acesta a verificat în continuare dacă soluția litigiului ar fi fost diferită în cazul în care reclamanta ar fi avut dreptate în ceea ce privește criteriul juridic care trebuia aplicat (și anume o aplicare a celei de a patra condiții Altmark întemeiate pe finalitatea sa). În cadrul puterii sale de apreciere suverane cu privire la fapte, Tribunalul a decis că soluția litigiului ar fi fost identică chiar dacă ar fi aplicat criteriul juridic invocat de reclamantă [6].

29. Astfel cum arată Comisia, întrucât Tribunalul a analizat aceste două etape în cadrul motivelor invocate de reclamantă în primă instanță, recursul declarat de TV2 A/S ar putea fi admis numai în cazul în care ar demonstra că există atât o denaturare vădită a faptelor, cât și o eroare de drept în ceea ce privește alegerea criteriului juridic aplicabil.

30. Din moment ce TV2 A/S nu a concluzionat în sensul existenței unei denaturări vădite a faptelor, Curtea nu trebuie să procedeze la examinarea chestiunii dacă există o eroare de drept.

6 Punctul 70 din hotărârea atacată în ceea ce privește problema dacă sectorul radiodifuziunii beneficiază de o dimensiune concurențială și comercială, punctul 119 în ceea ce privește problema dacă este posibil să se identifice o întreprindere medie cu care pot fi comparate costurile TV2 și punctele 132-148 în ceea ce privește problema caracterului suficient al controlului *a posteriori* cu privire la TV2 de către Curtea de Conturi.

31. Astfel, cele două probleme pur factuale și argumentele „juridice” invocate de TV2 A/S – potrivit cărora, în cazul său concret, lipsa unei întreprinderi de referință care să își desfășoare activitatea în condiții normale de piață și a unei dimensiuni comerciale a serviciului public de radiodifuziune ar trebui să conducă la o aplicare teleologică a celei de a patra condiții Altmark – se întemeiază toate pe premisa că Curtea va efectua constatări de fapt diferite de cele ale Tribunalului, ceea ce este fals.

32. În plus, la punctele 132-148 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat și a constatat cu titlu suplimentar că, în ipoteza în care, în speță, cea de a patra condiție Altmark ar fi trebuit aplicată în esență sau într-un mod mai puțin riguros, soluția litigiului ar fi fost identică.

33. În aceste condiții, considerăm că argumentele TV2 A/S nu pot fi decât respinse ca inoperante.

34. Examinăm pe fond argumentele TV2 A/S numai cu titlu suplimentar.

b) Cu privire la fond

1) Cu privire la aplicarea celei de a patra condiții Altmark ținând seama de obiectivul acesteia

i) Cea de a patra condiție este pe deplin aplicabilă

35. În ceea ce privește aplicarea și interpretarea celei de a patra condiții Altmark, nu considerăm că se poate reproșa Tribunalului că a încălcat principiul securității juridice statuând că această condiție se aplica pe deplin și a fost aplicată în mod retroactiv.

36. Pe de o parte, este clar că cele patru condiții Altmark sunt cumulative și, pe de altă parte, având în vedere faptul că este vorba despre o hotărâre de principiu – în care Curtea a definit o serie de condiții cu aplicabilitate generală –, nu este oportun să se modifice domeniul de aplicare al condițiilor edictate, care cuprind o situație specifică, și anume cea în care întreprinderile care beneficiază de un ajutor pentru îndeplinirea obligației lor de serviciu public „nu beneficiază, în realitate, de un avantaj financiar[,] intervenția respectivă ne[având], așadar, drept efect punerea acestor întreprinderi într-o poziție concurențială mai favorabilă în raport cu celelalte întreprinderi care le fac concurență”[7].

37. Astfel cum arată Comisia, întrucât noțiunea „ajutor de stat” are un caracter obiectiv, aceasta nu poate primi interpretări divergente în funcție de sectorul vizat de o anumită cauză. Prin urmare, înțelegerea de care se poate da dovadă pentru sectoare care au caracteristici specifice nu reprezintă o preocupare atunci când trebuie să se aprecieze existența unui ajutor de stat (ceea ce ține de o apreciere obiectivă), însă se poate manifesta atunci când trebuie să se aprecieze compatibilitatea ajutorului de stat cu piața internă[8].

38. Astfel, finalitatea condițiilor Altmark este de a stabili prețul care ar fi fost revendicat pe o piață generală (prețul pieței) pentru prestarea reprezentată de serviciul public în cauză pentru a stabili dacă această prestație ar fi putut fi oferită (în aceleași condiții fără intervenția statului).

ii) Aplicarea ratione temporis a condițiilor Altmark

39. TV2 A/S pune în discuție aplicarea retroactivă a acestor condiții.

7 Punctul 87 din Hotărârea Altmark.

8 Este ceea ce reiese de asemenea din modul de redactare a Protocolului de la Amsterdam, care reia dispozițiile articolului 106 alineatul (2) TFUE.

40. Este suficient să se amintească jurisprudența Curții [9], citată la punctul 79 din hotărârea atacată, potrivit căreia „o hotărâre pronunțată în urma unei trimiteri preliminare nu are o valoare constitutivă, ci pur declarativă, cu consecința că efectele sale se aplică, în principiu, de la data intrării în vigoare a normei interpretate”.

41. La același punct din hotărârea atacată, Tribunalul a observat, de altfel, în mod întemeiat că Curtea nu a decis să limiteze în timp efectele Hotărârii Altmark.

42. În fapt, argumentele TV2 A/S par să fie legate mai ales de consecințele financiare asupra TV2 ale calificării acestor măsuri drept „ajutor de stat”, în aplicarea condițiilor Altmark, în condițiile în care aceste măsuri au fost adoptate chiar înaintea pronunțării hotărârii respective.

43. Or, Tribunalul a respins de asemenea posibilitatea ca aceste eventuale consecințe financiare să poată permite în speță TV2 A/S să solicite, în numele principiului securității juridice, neaplicarea acestor condiții [10].

iii) Cu privire la comparația cu o întreprindere medie sau de referință

44. Astfel cum arată Viasat, chiar dacă trebuia să se constate că o comparație concretă cu o altă întreprindere nu era posibilă în speță și că toate încercările relevante în acest scop au fost efectuate – ceea ce se contestă prin hotărârea atacată (punctul 119) –, trebuie să se țină seama de faptul că Regatul Danemarcei ar fi putut utiliza o procedură de achiziții publice, întrucât Hotărârea Altmark oferă două soluții pentru a îndeplini cea de a patra condiție pe care o stabilește, respectiv alegerea unui operator al serviciului public în urma unei proceduri de achiziții publice *sau* o limitare a compensării serviciului public la costurile suportate de o întreprindere medie bine administrată pentru îndeplinirea serviciului public.

45. Din punctele 116 și 117 din hotărârea atacată reiese că nu este suficient, pentru a considera că cea de a patra condiție Altmark este îndeplinită, să se demonstreze că beneficiarul însuși este o întreprindere bine administrată și dotată adecvat (argumentul TV2 A/S). Acest aspect nu înlătură obligația identificării unei întreprinderi de referință.

46. În orice caz, argumentul TV2 A/S potrivit căruia este posibil să se îndeplinească cea de a patra condiție Altmark în cazul specific în care nu se poate identifica o întreprindere de referință este lipsit de pertinență în speță, întrucât Tribunalul a concluzionat deja la punctul 119 din hotărârea atacată că *este* posibil să se identifice o întreprindere de referință cu care costurile TV2 ar putea fi comparate.

47. La punctele 52 și 53 din recursul formulat, TV2 A/S invocă Hotărârile BUPA și alții/Comisia [11] și CBI/Comisia [12] pentru a afirma că, în funcție de circumstanțe, poate fi necesar să se adapteze cea de a patra condiție Altmark – pe baza obiectivelor urmărite.

48. Or, este suficient să se arate că această teză a fost deja examinată cu atenție de către Tribunal înainte de a fi respinsă (punctele 57-63 și 68-70 din hotărârea atacată), fără ca TV2 A/S să o menționeze în recurs.

9 Hotărârea din 8 septembrie 2011, Q-Beef și Bosschaert (C-89/10 și C-96/10, EU:C:2011:555, punctul 48, precum și jurisprudența citată).

10 Punctele 81 și 82 din hotărârea atacată.

11 Hotărârea din 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia (T-289/03, EU:T:2008:29).

12 Hotărârea din 7 noiembrie 2012, CBI/Comisia (T-137/10, denumită în continuare „Hotărârea CBI”, EU:T:2012:584,).

49. Astfel cum s-a arătat în hotărârea atacată (punctele 57 și 58), circumstanțele erau foarte diferite în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia (T-289/03, EU:T:2008:29), și nicidecum comparabile cu cele din prezenta speță. Or, TV2 A/S nu se pronunță cu privire la respingerea de către Tribunal a argumentelor sale în această privință.

50. În ceea ce privește Hotărârea CBI, este suficient să se observe că, în această cauză, nu se punea în discuție să se permită o aplicare adaptată a celei de a patra condiții Altmark. Constatările Tribunalului că era vorba despre un sector de activitate foarte specific, respectiv sectorul spitalicesc, care nu beneficiază în mod necesar de o dimensiune concurențială și comercială nu aveau, așadar, nicio influență asupra aprecierii problemei dacă era îndeplinită cea de a patra condiție Altmark [13].

51. În orice caz, considerăm (precum Comisia) că nu se poate contesta că sectorul radiodifuziunii de serviciu public beneficiază de o dimensiune concurențială și comercială, ceea ce Tribunalul a constatat, de altfel, în aprecierea sa suverană a faptelor în speță.

2) Cu privire la argumentul bazat pe controlul efectuat de Curtea de Conturi

52. Astfel cum arată Viasat, motivele și concluziile TV2 A/S trebuie *a priori* interpretate în sensul că admit că, în speță, *nu este* îndeplinită cea de a patra condiție Altmark în mod literal și, în consecință, că *nu a avut loc* o analiză a costurilor pe care o întreprindere medie și bine administrată le-ar fi suportat pentru a îndeplini aceste obligații de serviciu public.

53. În consecință, aprecierea controlului efectuat de către Curtea de Conturi prezintă în principiu relevanță numai în cazul în care Curtea ar trebui să constate (ceea ce ar fi, conform concluziilor noastre, incorect) că, în cazul TV2, cea de a patra condiție Altmark trebuia să facă obiectul unei aplicări adaptate în sensul preconizat de TV2 A/S.

54. Considerăm că Tribunalul a aplicat în mod corect în speță cea de a patra condiție Altmark impunând o comparație a costurilor TV2 cu cele pe care o întreprindere bine administrată și dotată corespunzător le-ar fi suportat.

55. Or, în cazul puțin probabil în care Curtea ar considera că nu era necesar să se aplice cea de a patra condiție Altmark în conformitate cu modul său de redactare în speță, dar că, în schimb, trebuia să se procedeze la o aplicare a dispoziției întemeiată pe finalitatea sa, este cert că Tribunalul a concluzionat, în urma unei analize a elementelor de probă prezentate în speță, astfel cum au fost expuse în decizia în litigiu și prezentate Tribunalului în cadrul procedurii, că, „[î]n orice caz”, nici argumentele invocate de reclamantă cu privire la controlul *a posteriori* al TV2 „nu rezist[au] unei analize mai detaliate” [14].

56. Din considerațiile de mai sus rezultă că primul motiv trebuie respins ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat.

13 Hotărârea CBI, punctele 35 și 36 (a se vedea de asemenea punctul 289 și următoarele).

14 Punctul 132 din hotărârea atacată. Examinarea de către Tribunal a argumentelor TV2 A/S prin care se afirmă că cea de a patra condiție Altmark era îndeplinită „în esența sa” figurează la punctele 133-148 din hotărârea atacată.

B. Cu privire la al doilea motiv (resursele posturilor regionale)

1. Rezumatul argumentelor părților

57. Prin intermediul celui de al doilea motiv, TV2 A/S susține că, în măsura în care Tribunalul a examinat pe fond și a respins al doilea capăt de cerere subsidiar, în timp ce TV2 A/S și Comisia *nu erau în dezacord* cu privire la calificarea resurselor obținute din taxa de radiodifuziune plătite de TV2 posturilor sale regionale, acesta din urmă s-a pronunțat *ultra petita*, a depășit limitele controlului său de legalitate și a încălcat principiul contradictorialității.

58. Pe de altă parte, TV2 A/S arată că aprecierea pe fond a Tribunalului se întemeiază pe o interpretare vădit incorectă a dreptului danez.

59. În special, TV2 A/S susține că nu reiese nicidecum din acest drept că TV2 trebuia să plătească o remunerație posturilor sale regionale pentru furnizarea de programe regionale difuzate pe TV2 sau că plata către aceste posturi a unor resurse obținute din taxa de radiodifuziune constituia o obligație de remunerare pe care TV2 însăși și-a asumat-o față de posturile respective în schimbul furnizării acestor programe.

60. Regatul Danemarcei este de acord cu argumentele invocate de TV2 A/S în susținerea recursului.

61. Comisia și Viasat contestă admisibilitatea acestui motiv formulat de TV2 A/S și consideră că este, în orice caz, nefondat.

62. În special, Comisia precizează că, în cazul în care Curtea nu l-ar respinge ca inadmisibil, aceasta ar trebui să statueze că, în măsura în care TV2 A/S și-a exprimat, pe parcursul judecății la Tribunal, acordul cu Comisia cu privire la faptul că critica prin care se urmărește anularea deciziei în litigiu în măsura în care califica drept „ajutor de stat” transferul de către TV2 către posturile sale regionale a resurselor obținute din taxa de radiodifuziune trebuia respinsă ca fiind lipsită de obiect, Tribunalul ar fi trebuit să constate că prin această critică nu se mai urmărea să se obțină anularea deciziei în litigiu cu privire la acest aspect și declararea acesteia ca inadmisibilă.

63. În acest context, Comisia adaugă că, deși este evident că resursele respective constituie ajutoare de stat, nu reiese ca atare din decizia în litigiu că Comisia a avut intenția de a se pronunța cu privire la această problemă (dacă resursele obținute din taxa de radiodifuziune și pe care TV2 le-a plătit posturilor regionale constituiau sau nu constituiau ajutoare de stat).

2. Apreciere

a) Cu privire la admisibilitate

64. TV2 A/S invocă o interpretare vădit eronată a dreptului danez de către Tribunal („[c]onstatările pe care se întemeiază concluzia rezultată nu se pot deduce din dosar și sunt în contradicție vădită cu dreptul danez” la punctul 84 din recurs).

65. Or, interpretarea dreptului național este o problemă de fapt care este exclusă de la controlul Curții.

66. În plus, nu are loc o denaturare vădită a faptelor cauzei de către Tribunal, pe care, de altfel, TV2 A/S nu o invocă.

67. Astfel cum arată Comisia, faptele speței au, în mod incontestabil, un caracter foarte complex. Aceasta este în special situația legislației daneze în materie, ceea ce nu a facilitat sarcina Tribunalului.

68. Totuși, aceasta nu schimbă cu nimic faptul că TV2 A/S nu a precizat probele care ar fi fost eventual denaturate de Tribunal, nici nu a demonstrat, de altfel, existența unor erori în examinarea Tribunalului care ar fi putut să determine denaturarea probelor care figurează în dosar. În schimb, aceasta utilizează argumentația respectivă ca pretext pentru a proceda în stadiul recursului la o nouă examinare mai detaliată a dreptului danez (a se vedea punctele 85-111 din recurs) și pentru a ataca aprecierea formulată de Tribunal cu privire la elementele de probă reprezentate de dispozițiile relevante ale acestui drept, în timp ce elementele respective au fost analizate deja în mod detaliat în hotărârea atacată.

69. TV2 A/S citează Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés SA (C-326/05 P, EU:C:2007:443, punctele 57-60), și Hotărârea din 3 aprilie 2014, Franța/Comisia (C-559/12 P, EU:C:2014:217, punctele 78-81), pentru a susține că interpretarea vădit incorectă a dreptului național pe care o susține ar fi supusă pe deplin controlului Curții.

70. Or, prin argumentele sale și noua examinare a dreptului danez în recurs, TV2 A/S atacă în realitate pur și simplu – astfel cum era situația în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 3 aprilie 2014, Franța/Comisia (C-559/12 P, EU:C:2014:217) – aprecierea formulată de Tribunal cu privire la elementele de probă reprezentate de dispozițiile relevante ale dreptului danez, ceea ce a fost analizat deja în mod detaliat în hotărârea atacată (punctele 166-173).

71. Prin urmare, al doilea motiv ne pare inadmisibil.

72. În consecință, examinăm pe fond argumentele TV2 A/S numai cu titlu suplimentar.

b) Cu privire la fond

73. TV2 A/S susține că Tribunalul s-a îndepărtat de principiile fundamentale de drept procedural procedând, la punctele 152-157 din hotărârea atacată (parte care examinează pe fond și respinge al doilea capăt de cerere formulat cu titlu subsidiar de TV2 A/S în fața Tribunalului), la o interpretare preliminară a deciziei în litigiu (în opinia TV2 A/S, Tribunalul nu ar fi trebuit să constate că TV2 era supusă unei obligații autonome de plată față de posturile sale regionale).

74. Astfel cum arată Viasat, circumstanța că, în fața Tribunalului, Comisia și TV2 A/S au fost de acord cu privire la interpretarea deciziei în litigiu nu modifică libertatea acestuia de a interpreta decizia respectivă în cauza în care se contestă.

75. Astfel, instanța Uniunii trebuie să procedeze la aprecierea unui act în lumina motivării sale, fără ca Comisia să o poată modifica pe parcursul judecății.

76. De exemplu, potrivit unei jurisprudențe constante, „obligația de a motiva o decizie individuală are ca scop să permită Curții [sau Tribunalului] să își exercite controlul asupra legalității deciziei și să furnizeze persoanei în cauză o informație suficientă pentru a stabili dacă decizia este întemeiată sau dacă este afectată eventual de un viciu care să permită contestarea validității acesteia […]. Prin urmare, motivarea trebuie să fie comunicată în principiu persoanei în cauză în același timp cu decizia care o lezează. Lipsa motivării nu poate fi suplinită de faptul că persoana în cauză află motivele deciziei în cadrul procedurii în fața Curții [sau în fața Tribunalului]” [15].

15 Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctele 462 și 463).

77. În consecință, considerăm că Tribunal nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat considerentul (194) al deciziei în litigiu, chiar dacă, în cursul procedurii, TV2 A/S și Comisia au fost de acord cu privire la maniera de interpretare a acestui act, ținând seama de faptul că TV2 A/S nu a intenționat să își retragă cererea aferentă acestuia (a se vedea hotărârea atacată, punctele 154 și 157).

78. La punctul 168 de hotărârea atacată [16], Tribunalul a statuat pe baza faptelor, în forma în care reieșeau din decizia în litigiu și din dosar, că nu se putea considera că TV2 a acționat ca simplu „organism de plată" față de posturile sale regionale (punctul 166), ci trebuia mai degrabă să fie considerată ca fiind supusă unei obligații autonome de plată față de posturile respective (punctul 167).

79. Aprecierea formulată de Tribunal cu privire la faptele cauzei reiese în plus din cuprinsul punctelor 169-173 din hotărârea atacată, în care acesta examinează legislația daneză aflată la baza concluziei sale.

80. În plus, chiar și Comisia (în pofida argumentelor sale prezentate la punctele 62 și 63 din prezentele concluzii) admite că aprecierile pe care Tribunalul le-a dedus din interpretarea deciziei în litigiu sunt corecte din punct de vedere juridic [17].

81. În orice caz, problema dacă TV2 era supusă unei obligații autonome de plată față de posturile sale regionale este o problemă care privește faptele cauzei și care, în acest sens, este exclusă de la controlul Curții.

82. Rezultă că al doilea motiv trebuie respins ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat. Prin urmare, recursul trebuie respins în totalitate.

C. Cu privire la înlocuirea unor motive

83. Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că a doua condiție Altmark era îndeplinită în speță și solicită Curții să efectueze o înlocuire a unor motive în această privință.

84. Considerăm că, în măsura în care aceasta nu figurează nici în propriul recurs formulat împotriva hotărârii atacate (a se vedea Concluziile noastre prezentate în cauza C-656/15 P de la această dată) [18], nici în cadrul unui recurs incident, ci în memoriul său în răspuns la prezentul recurs formulat de TV2 A/S și că prin această cerere nu se solicită admiterea sau respingerea, în tot sau în parte, a recursului (articolul 174 din Regulamentul de procedură al Curții), Comisia nu poate extinde obiectul prezentului recurs, care nu privește aceste aprecieri. Cererea sa nu poate fi decât respinsă ca inadmisibilă.

85. În plus, astfel cum recunoaște și Comisia, în măsura în care condițiile Altmark sunt cumulative, o asemenea cerere de înlocuire a unor motive ar prezenta interes doar în ipoteza în care ar fi admis primul motiv al recursului formulat de TV2 A/S, referitor la aplicarea celei de a patra condiții Altmark, ceea ce nu este cazul. În consecință, cererea respectivă trebuie considerată ca fiind, în orice caz, inoperantă.

16 „Or, niciun element din argumentația reclamantei nu permite să se concluzioneze că ipoteza avută în vedere la punctul 166 de mai sus trebuie reținută în speță. Dimpotrivă, faptele, astfel cum reiese din decizia atacată și din dosar, fără a fi contestate de reclamantă, permit să se concluzioneze că mai degrabă ipoteza avută în vedere la punctul 167 de mai sus corespunde realității faptelor."

17 Astfel, întrucât resursele încasate de TV2 au fost calculate pentru a acorda acesteia o compensație pentru administrarea unui serviciu public de care era responsabilă, TV2 era beneficiarul ajutorului a cărui existență era stabilită (întrucât cele patru condiții Altmark nu erau îndeplinite).

18 Comisia nu a contestat aprecierile Tribunalului referitoare la a doua condiție Altmark.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

86. În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia și Viasat au solicitat obligarea TV2 A/S la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, este necesară obligarea ei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie și de Viasat.

87. Potrivit articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Regatul Danemarcei, în calitate de intervenient în fața Tribunalului, suportă propriile cheltuieli de judecată.

V. Concluzie

88. Având în vedere toate considerațiile precedente, propunem Curții să respingă recursul și să oblige TV2/Danmark A/S la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Viasat Broadcasting UK Ltd. Regatul Danemarcei va suporta propriile cheltuieli de judecată.